

Richtsnoeren inzake aanvullend vermogen

Inleiding

- 1.1. Overeenkomstig artikel 16 van Verordening (EU) nr. 1094/2010 van het Europees Parlement en de Raad van 24 november 2010 tot vaststelling van een Europese toezichthoudende autoriteit (hierna "de Eiopa-verordening")¹ stelt Eiopa richtsnoeren op voor aanvullend vermogen.
- 1.2. De richtsnoeren hebben betrekking op de artikelen 89, 90, 93 tot en met 96, 226 en 235 van Richtlijn 2009/138/EG van het Europees Parlement en de Raad van 25 november 2009 betreffende de toegang tot en uitoefening van het verzekerings- en het herverzekeringsbedrijf (hierna "Solvabiliteit II" genoemd)² en op de artikelen 62 tot en met 67, 74, 75, 78 en 79 van de uitvoeringsmaatregelen³.
- 1.3. Deze richtsnoeren zijn gericht tot toezichthoudende autoriteiten in het kader van Solvabiliteit II.
- 1.4. Aanvullende vermogensbestanddelen zijn voorwaardelijk, omdat zij niet zijn gestort en niet in de balans zijn opgenomen. Het feit dat de bestanddelen moeten worden goedgekeurd door de toezichthoudende autoriteiten, wijst op het voorwaardelijk karakter. Indien op een onbepaald moment aanvullende vermogensbestanddelen worden opgevraagd, zijn ze niet langer voorwaardelijk en worden bestanddelen van het kernvermogen die vertegenwoordigd worden door activa op de balans.
- 1.5. Artikel 89 van Solvabiliteit II geeft aan dat aanvullend vermogen een juridisch bindende verplichting jegens ondernemingen kan omvatten. Dit kan vele regelingen betreffen, die niet binnen de categorieën van specifieke aanvullende vermogensbestanddelen zoals bedoeld in Solvabiliteit II vallen, zolang zij kunnen worden aangesproken om verliezen te absorberen.
- 1.6. Deze richtsnoeren beschrijven overwegingen met betrekking tot de goedkeuringsprocedure van de toezichthoudende autoriteit voor aanvullende vermogensbestanddelen, de indeling van aanvullende vermogensbestanddelen en het voortdurend voldoen aan de goedkeuringscriteria.
- 1.7. De goedkeuringsprocedure voor aanvullende vermogensbestanddelen beoogt een permanente communicatie tussen de toezichthoudende autoriteiten en ondernemingen, ook voordat een onderneming een formele aanvraag tot goedkeuring van een aanvullend vermogensbestanddeel indient. Indien het aanvullende vermogensbestanddeel op afroep een bestanddeel wordt dat niet op de lijsten voorkomt, en er derhalve twee goedkeuringen van de toezichthoudende autoriteiten nodig zijn, moet in die kennisgeving de te volgen procedurele benadering van beide goedkeuringen worden opgenomen.

¹ PB L 331 van 15.12.2010, blz. 48-83.

² PB L 335 van 17.12.2009, blz. 1-155.

³ PB L 12 van 17.01.2015, blz. 1-797.

- 1.8. Overeenkomstig artikel 226 van Solvabiliteit II mag een groep goedkeuring aanvragen voor een aanvullend vermogensbestanddeel ten aanzien van een verzekeringstussenholding of een gemengde financiële tussenholding. In dergelijke gevallen zijn deze richtsnoeren ook van toepassing op de verzekeringstussenholding of de gemengde financiële tussenholding, die dan worden beschouwd als verzekerings- of herverzekeringsonderneming. Dit geldt ook wanneer een groep wordt geleid door een verzekeringsholding of gemengde financiële holding overeenkomstig artikel 235 van Solvabiliteit II.
- 1.9. Voor de toepassing van deze richtsnoeren zijn de volgende definities ontwikkeld:
- (a) "Kapitaalinstrument": een instrument dat een activum genereert als het wordt opgevraagd, vaak in de vorm van contanten, terwijl het tegelijkertijd overeenkomstige belangen creëert in de verzekerings- of herverzekeringsonderneming in het geval van aandelen, of overeenkomstige achtergestelde schulden van de onderneming;
 - (b) "Niet op de lijsten voorkomend bestanddeel": een vermogensbestanddeel dat niet is opgenomen in de categorieën (Tiers) die in de artikelen 69, 72 en 76 van de uitvoeringsmaatregelen worden genoemd.
- 1.10. Indien begrippen niet in deze richtsnoeren worden gedefinieerd, hebben ze de betekenis zoals bepaald in de in de inleiding genoemde rechtshandelingen.
- 1.11. De richtsnoeren zijn van toepassing vanaf 1 april 2015.

Richtsnoer 1 - Goedkeuring van aanvullende vermogensbestanddelen die, zodra ze worden opgevraagd, niet op de lijsten voorkomende activa worden

- 1.12. Indien een aanvullend vermogensbestanddeel na opvraging de vorm zou aannemen van een activum dat niet in de lijsten voorkomt, moeten ondernemingen toestemming vragen betreffende de indeling van dat bestanddeel, als bedoeld in artikel 79 van de uitvoeringsmaatregelen voorafgaand aan de indiening van een aanvraag tot goedkeuring van het aanvullend vermogensbestanddeel.

Richtsnoer 2 – Sluiting van een overeenkomst voor een bijkomend vermogensbestanddeel

- 1.13. Wanneer de toezichthouder goedkeuring verleent op voorwaarde dat het contract wordt gesloten, overeenkomstig artikel 7, lid 3, van het voorstel van Eiopa voor een technische uitvoeringsnorm met betrekking tot de goedkeuringsprocedures van de toezichthouder voor het gebruik van aanvullende vermogensbestanddelen⁴, sluit de onderneming de overeenkomst formeel uiterlijk 15 werkdagen na de goedkeuring, tenzij zij schriftelijk met de toezichthouder met een langere periode heeft ingestemd.

⁴ <https://eiopa.europa.eu/Pages/Supervision/Insurance/draft-implementing-technical-standards-on-the-supervisory-approval-processes-for-solvency-ii.aspx>

Richtsnoer 3 - Opvraagbaar op verzoek

- 1.14. Opdat de bestanddelen beschreven in de punten (a), (b), (c), (d), (f) en (i) van artikel 74 van de uitvoeringsmaatregelen op verzoek opgevraagd kunnen worden, zorgen ondernemingen ervoor dat de opvraging niet:
- (a) afhankelijk is van het feit of aan een gebeurtenis of criteria wordt voldaan;
 - (b) afhankelijk is van de instemming van de tegenpartij of een derde partij;
 - (c) afhankelijk is van een overeenkomst, regeling of stimulans die inhoudt dat de onderneming niet de toestemming heeft om het bestanddeel op te vragen, of dit waarschijnlijk niet zal doen; of
 - (d) afhankelijk is van een andere regeling of een combinatie van regelingen met dezelfde rechtsgevolgen als de punten (a) tot en met (c).
- 1.15. Met betrekking tot de beoordeling van toekomstige vorderingen door onderlinge waarborgmaatschappijen of soortgelijke verenigingen met variabele premies moeten toezichthoudende autoriteiten voor de toepassing van artikel 90 van Solvabiliteit II bepalen of zich bij de vorderingen eventuele belemmeringen voordoen waardoor verliezen, wanneer deze zich voordoen, niet kunnen worden gedekt, en de bedragen niet tijdig kunnen worden geïnd.

Richtsnoer 4 - Classificatie van aanvullende vermogensbestanddelen

- 1.16. De toezichthoudende autoriteit mag de indeling van een aanvullend vermogensbestanddeel niet uitsluitend bepalen op basis van de vorm van presentatie of beschrijving van het bestanddeel. Haar beoordeling en indeling van het aanvullende vermogensbestanddeel dient afhankelijk te zijn van de economische realiteit ervan en van de mate waarin het beantwoordt aan de kenmerken en functies die zijn vastgesteld in de artikelen 93 tot en met 96 van Solvabiliteit II en de artikelen 74, 75 en 78 van de uitvoeringsmaatregelen.
- 1.17. Wanneer aanvullende vermogensbestanddelen opvraagbare kapitaalinstrumenten worden, moeten ondernemingen het aanvullende vermogensbestanddeel classificeren door de kenmerken van dat kapitaalinstrument te beoordelen en te bepalen in welke categorie (tier) het kapitaalinstrument zou behoren wanneer het wordt opgevraagd.
- 1.18. Ondernemingen zorgen ervoor dat wanneer een aanvullend vermogensbestanddeel door de opvraging resulteert in de ontvangst van geldmiddelen of andere activa, dat kernvermogensbestanddeel alleen wordt behandeld als een voorziening wanneer het geen aanleiding geeft tot een dienovereenkomstig kapitaalinstrument of verplichting, al dan niet voorwaardelijk, voor de onderneming.
- 1.19. Ondernemingen moeten bestanddelen behandelen als bijdragen / voorzieningen:
- (a) wanneer zij in de vorm zijn van een onvoorwaardelijke schenking, of donatie van eigen vermogen;

- (b) ongeacht of ze uit een moederonderneming of een andere partij komen, of in de vorm zijn van aanvullende bijdragen/premies van leden van onderlinge waarborgmaatschappijen en soortgelijke verenigingen;
 - (c) ongeacht de behandeling van het bestanddeel voor boekhoudkundige doeleinden, als bijdrage aan winst of verlies of rechtstreeks bij te dragen aan de reserves.
- 1.20. Aangezien de boekhoudkundige behandeling van bijdragen die voldoen aan de noodzakelijke functies en eigenschappen ten behoeve van een indeling van eigen vermogen in categorieën (tiers), een toename van de activa van de onderneming betekent met een dienovereenkomstige verhoging van de reconciliatiereserve, en aangezien de bijdrage niet leidt tot een kapitaalinstrument of verplichting of een ander kernvermogensbestanddeel, classificeren ondernemingen het bestanddeel als Tier 2-aanvullend vermogen.
- 1.21. Ondernemingen delen contractuele regelingen - die als ze worden opgevraagd, voldoen aan haar verplichtingen door derden schadeloos te stellen - op dezelfde wijze als bijdragen in, indien zij:
- (a) een activum genereren voor een derde schuldeiser van de onderneming;
 - (b) geen overeenkomstige verplichtingen creëren voor de onderneming.
- 1.22. Ondernemingen behandelen borgstellingscontracten- die een borgsteller verplicht bedragen te betalen aan de schuldeiser van de onderneming, zonder de onderneming te verplichten deze bedragen terug te betalen aan de borgsteller - behandelen als aanvullende vermogensbestanddelen, onder voorbehoud van goedkeuring door de toezichthoudende autoriteit.
- 1.23. Toezichthoudende autoriteiten moeten aanvullende vermogensbestanddelen die bij de opvraging geen kapitaalinstrumenten, voorzieningen of regelingen worden, maar die beantwoorden aan de verplichtingen van een onderneming, classificeren op basis van de kenmerken van hetgeen het aanvullende vermogensbestanddeel bij opvraging zou leveren.

Richtsnoer 5 - Permanente voldoening aan de criteria

- 1.24. Ondernemingen dienen zo spoedig mogelijk overleg te plegen met de toezichthoudende autoriteit, indien zij reden hebben om aan te nemen dat er een wezenlijke verandering in de verliesabsorptie van een aanvullend vermogensbestanddeel dreigt of waarschijnlijk is.

Richtsnoer 6 - Beoordeling van de permanente voldoening aan de criteria

- 1.25. Bij de beoordeling of het aan een aanvullend vermogensbestanddeel toegerekende bedrag de verliesabsorptie nog altijd weerspiegelt, overwegen toezichthoudende autoriteiten gebruik te maken van informatie uit andere bronnen, naast de informatie die van ondernemingen worden ontvangen in overeenstemming met artikel 62, lid 1, onder d), van de uitvoeringsmaatregelen, met inbegrip van maar niet beperkt tot:
- (a) informatie verkregen uit inspecties ter plaatse;
 - (b) specifieke informatie ontvangen of verkregen tijdens het onderzoeksproces van de toezichthouder;
 - (c) informatie van andere toezichthoudende autoriteiten in het college van toezichthouders, indien van toepassing.

Nalevings- en rapportageregels

- 1.26. Dit document bevat richtsnoeren die zijn uitgebracht uit hoofde van artikel 16 van de Eiopa-verordening. Ingevolge artikel 16, lid 3, van de Eiopa-verordening moeten bevoegde autoriteiten en financiële instellingen zich tot het uiterste inspannen om de richtsnoeren en aanbevelingen na te leven.
- 1.27. Bevoegde autoriteiten die voldoen of van plan zijn te voldoen aan deze richtsnoeren, dienen deze op een passende manier op te nemen in hun wetgevende of toezichthoudende kader.
- 1.28. Bevoegde autoriteiten bevestigen Eiopa binnen twee maanden na publicatie van de vertaalde versies of zij aan deze richtsnoeren voldoen of voornemens zijn hieraan te voldoen, of geven anders redenen voor niet-naleving op.
- 1.29. Indien op deze uiterste datum geen antwoord is ontvangen, zullen de bevoegde autoriteiten worden beschouwd als autoriteiten die niet voldoen aan de rapportageverplichtingen, en als zodanig worden geregistreerd.

Slotbepaling inzake herzieningen

- 1.30. Deze richtsnoeren kunnen door Eiopa worden herzien.